

POSTANOWIENIE

Dnia 5 sierpnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie skargi powoda

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w G.

z dnia 8 października 2009 r., sygn. akt I C (...), wydanego

w sprawie z powództwa J. J.

przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w G. i Sądowi Rejonowemu w G.

o odszkodowanie,

w przedmiocie skargi na orzeczenie referendarza sądowego i wniosku

o ustanowienie pełnomocnika z urzędu

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 sierpnia 2010 r.,

- 1) odrzuca skargę**
- 2) nie obciąża kosztami postępowania wnoszącego skargę**
- 3) przyznaje radcy prawnemu R. K. ze Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w G. tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu skarżącemu kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 4 września 2009 r. referendarz sądowy zwolnił powoda J. J. częściowo od kosztów sądowych a mianowicie od opłaty od pozwu i oddalił dalej

idący wniosek o zwolnienie od kosztów. Postanowieniem z dnia 8 października 2009 r. Sąd Rejonowy w G. na skutek skargi powoda utrzymał w mocy orzeczenie referendarza.

Powód wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem powyższego postanowienia zarzucając Sądowi drugiej instancji naruszenie art. 45 ust. 1 Konstytucji RP i art. 6 Europejskiej Konwencji o Ochronie Prawa Człowieka i Podstawowych wolności. Według skarżącego wyniku wydania postanowienia przez Sąd Rejonowy został pozbawiony możliwości dochodzenia roszczenia głównego w kwocie 73.000 złotych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 425⁵ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 k.p.c. - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, oraz wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Wymienione wymagania skargi mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione kumulatywnie. Skarga, która nie czyni zadość tym wymogom jest dotknięta tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym i podlega odrzuceniu bez wzywania do jego usunięcia – art. 424⁸ § 1 k.p.c. (por. post. SN z 12 czerwca 2006 r., I CNP 21/06, nie publ., post. SN z 27 lipca 2006 r., III CNP 34/06, nie publ., post. SN z 17 stycznia 2007 r. I CNP 76/06, nie publ.).

Jak wskazano, na wnoszącym skargę ciąży obowiązek uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie zaskarżonego orzeczenia. Tego obowiązku skarżący oczywiście nie dopełnił już tylko dlatego, że oddalenie wniosku o dalsze zwolnienie od kosztów sądowych nie uniemożliwiało powodowi, zwolnionemu od wpisu od pozwu, dochodzenia roszczenia o odszkodowanie w wysokości 73.000 złotych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Uwzględniając sytuację majątkową skarżącego Sąd Najwyższy na podstawie art. 424¹² k.p.c. w zw. z art. 398²¹, 391 § 1, 102 k.p.c. nie obciążył go kosztami postępowania. O kosztach pomocy prawnej udzielonej z urzędu skarżącemu Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 13, ust. 1 w zw. z § 6 pkt 6, 12, ust. 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w/s opłat za czynności radców prawnych ...(Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).